

Es Busqueret se'n va de viatge

Tanzània

Viatge a la planura sense fi

Per **Francis de Andrés**, **Santy Suñer** i **Txema García**
Fotografies de **Francis de Andrés**

Començarem aquesta travessia amb la preparació sanitària i d'equip a portar.

Documentació:

Passaport i cartilla de vacunes

Vacunes:

Sanitat Exterior (Carrer Moll Vell, 7, Palma de Mallorca Telf. 971 98 92 52).

- Febre groga – Pagament imposat 18,90 euros – Injecció en sanitat exterior
- Malarone (Recepta Seg.Social): 7 dies abans d'anar-te'n, durant el viatge i 7 dies a la tornada.
- Vivotif – (Recepta Seg. Soc.) 3 pastilles. 21 dies abans d'anar-te'n.
- Hepatitis A
- Tètanus

Equip fotogràfic:

- Recomanable dos cossos réflex, a part d'objectius amb zoom i algun multiplicador per si utilitzem una focal fixa. Exemples: 200-400mm f4; 80-400mm f4,5-5,6; 70-200mm f2,8; TC-14
- Targetes de memòria
- Filtres (1 ND 6 passos + 1 filtre protecció)
- Carregadors
- Fundes d'objectius
- Corretges de càmera pel coll
- Tovalloletes neteja equip
- Tovalloles Decathlon cobreixequips
- Trípod i ròtula
- Beanbag
- Càmera compacta

Altres:

- Necesser (crema dental, raspall de dents, sabó de cabells, etc.)
- Relec extrafort
- Crema solar
- Tovalloles higièniques
- Farmaciola
- Dòlars

Roba:

- Armilla portaobjectes
- Polar (jersei)
- Pantalons
- Samarretes de cotó
- Samarreta tèrmica
- Roba interior
- Sabatilles goretex (posades)
- Sabatilles descans
- Barrets (Important)
- Ulleres de sol (Important)
- Led frontal (Important)

Abellerol petit, *Merops pusillus*

Quan decideixes realitzar un esforç tant de temps com econòmic, has d'intentar no deixar cap cap per lligar i, per descomptat, el més important, has de gaudir del que vas a fer abans de sortir de Mallorca. És a dir, començar a fer volar la teva imaginació i il·lusió des de l'inici de la planificació del viatge.

Això és el que vam fer i això es va traduir en el que ara intentarem narrar. Mentre, et recomanem que posis música de fons: "El cercle de la vida" (El rei lleó).

Nants Ingonyama bagithi bava... Sithi uhhmm ingonyama...

Som tres amics: Santy Suñer, Txema García i el que malament escriu part d'aquest text. Als tres ens uneixen diverses coses en comú, però sobretot ens uneix el contacte amb la naturalesa en el seu estat pur i lliure... Això, i poder plasmar aquesta essència fotogràficament.

Una vegada has triat el país a visitar, en el nostre cas Tanzània, has de triar les zones i la distribució

dels dies que hi passaràs, tenint en compte que hi hagi correlació quant a desplaçament i aprofitament del temps.

Nosaltres decidim visitar els parcs en aquest ordre: PN. Tarangire, PN. Serengeti, Pujada al riu Mara, PN. Cràter Ngorongoro, PN. Serengeti, PN. Llac Manyara i PN. D'Arusha, aquest últim únicament per estar relativament prop de l'aeroport i perquè ens permetia aprofitar el darrer matí.

Ja d'entrada us comentaré que un proper viatge a Tanzània (esperem que abans de dos anys), repetiríem 7 dies en el Serengeti, un dia en el Cràter Ngorongoro i potser un últim dia a Tarangire. És veritat que, si un és molt *pajarero*, Tarangire és una zona on potser dos o tres dies és perfecte.

Entrant ja en la descripció del viatge, cal començar recomanant Amigosafari, una petita empresa de safaris que va muntar Mati fa pocs anys. Aquesta lleidatana mig esta-

blerta allí va fer que tot funcionés d'allò més bé. Un onze sobre 10 per a ella i el seu equip.

Ens van recollir en l'aeroport i van posar a la nostra disposició un tot terreny de 7 places, un autèntic luxe per únicament tres aficionats a la fotografia. Aquest vehicle seria pràcticament la nostra casa en tot el viatge.

Nyus blaus, *Connochaetes taurinus*

P.N. Tarangire

Sortint del petit aeroport de Kilimanjaro, ens dirigírem fins a Tarangire, on passariem dos dies.

Des de l'aeroport fins a Tarangire recorres els seus camins polsegosos deixant enrere cares de nins que et somriuen i saluden, amb l'esperança que aturis i els donis *ela* (dinners). En aquell trajecte, i a me-

sura que ens apropam, comencem a veure els famosos arbres mil·lenaris, els immensos baobabs, autèntiques coves que a l'interior de les seves arrels fins i tot van donar recer als caçadors furtius.

A les cabanyes de Lodge la rebuda és exquisida fins i tot fregant l'excés quant a servitud, cosa per la qual fins i tot en algunes ocasions

estàvem incòmodes.

Ens acompanyen a la cabana i ens insisteixen que no l'abandonem de nit. En els camins cap a les cabanyes sempre trobarem un massai que fa de sentinella. La seva funció és que cap inconscient faci una passejada a la nit. N'hi ha prou amb recordar que som enmig de Tarangire.

Quan clareja, des de la terrassa

de la cabanya podem albirar impales, babuïns i una àguila de la qual no arribem a determinar l'espècie. Per descomptat, desenes d'aus passeriformes adornen amb els seus trins el matí. És un so que et desconnecta del món d'on vénis.

Una vegada berenats, carreguem els equips pel que serà la primera jornada fotogràfica. La veritat,

l'emoció i l'adrenalina de no saber que trobaríem corre pels nostres cossos. La climatologia és bona, així que... Enavant!!!

Amb 2.500 km², el Parc Nacional de Tarangire és molt més petit que el seu famós veí del nord. No obstant això, durant l'estació seca les concentracions d'animals salvatges rivalitzen amb les del Serengeti. Taran-

gire entra en explosió quan, durant l'època seca (juliol-novembre), arriben enormes poblacions d'elefants i altres espècies a la recerca d'aigua al Rru Tarangire i a altres fonts d'aigua permanents dins del parc.

Manades de búfals, nyus i zebres es concentren entorn dels rius i pantans. L'albirament d'elefants va ser excel·lent: vam poder veure més

Flamenc menut, *Phoenicoparrus minor*

de cent individus en un sol dia. Tarangire té en els mesos secs la concentració més gran d'elefants de tots els parcs nacionals africans.

L'aspecte paisatgístic del parc el fa imprescindible en un viatge a Tanzània. Albiraments de girafes, warthog, dik-dik, eland, oryx i kudus adornen les planícies, on cohabiten amb acàcies i baobabs.

Si alguna cosa hem de destacar de Tarangire és la quantitat i diversitat d'aus. Una vegada hem recorregut la resta de parcs podem confirmar que, per als amants de les aus, aquest és lloc obligat de pas. En el quadre lateral podreu apreciar les aus albirades que vam poder identificar.

Abandonem el meravellós PN. de Tarangire, la estada en el qual serà un record que sempre guardarem en el nostre cor. Però alto! Abans, podem veure i fotografiar a molt curta distància una petita i preciosa joia: un mussolet perlat (*Glaucidium perlatum*).

Serengeti

Pensar en Àfrica és pensar en la sabana, en espais oberts, en vida salvatge. Pensar en Àfrica és pensar en el Serengeti. Vam tenir la sort de passar-hi quatre dies, però hi hauríem estat quaranta sense dubtar-ho.

Amb gairebé 15000 km², el Serengeti és la joia de la corona quant a parcs nacionals africans, per extensió i sobretot per la seva bellesa salvatge. Amb un cop d'ull a l'etimologia del seu nom, ja se'ns dona una pista: Serengeti, en l'antiga llengua dels massai, el suahili, significa planura sense fi. Mai una afirmació va ser tan exacta.

Entrar al Serengeti és entrar a l'Àfrica salvatge. La llar dels *cinc grans*: el lleó, el lleopard, el rinoceront negre, el búfal i l'elefant. I a tots els vam poder veure i fotografiar en un sol dia. Però el Serengeti és molt més. Acull grans manades d'herbívors que s'alimenten en les seves planícies immenses, sobretot de nyus i de zebres, que, en una de les més espectaculars migracions del planeta, arriben de la veïna Kenya després de creuar el famós riu Mara, un parany mortal per a molts que finalitzaran el viatge ofegats en

la seva riba, o devorats per cocodrils, lleons i hienes. Encara que el preu a pagar sigui massa alt, la recompensa d'unes exuberants pastures és temptadora, i és per això que aquest drama de vida i mort es repeteix any rere any. Nosaltres no vam tenir la sort de presenciar-lo, ja que setembre no era la data propícia per a això, i quedà anotat en l'agenda de les coses pendants.

Així i tot, la visita a Serengeti no ens va decebre, més aviat el contrari. Vam ser testimonis d'un fet de caça espectacular, on una sola lleona va aguar i va abatre una zebra. Va ser una imatge dura que no vam poder fotografiar, però que quedarà en la nostra retina per sempre. També vam poder contemplar, per uns minuts, les aventures d'un lleopard, el fantasma de Serengeti, que només caure la nit iniciava les seves prospeccions de caça, caminant davant del nostre tot terreny totalment aliè als qui el seguíem. I molt més... com que et despertin, a les tres del matí les rialles esgarrioses de les hienes que ronden al costat del campament o el bramit d'un búfal solitari, que et gela la sang. A més dels sopars sota la misteriosa nit africana, els berenars a punta d'alba acompanyats de desenes d'ocells, els safaris infinits, on en un lloc brilla el sol i en un altre es deslliga una tempesta, però sobretot la sensació de sentir-te molt petit, en un lloc tan immens i dramàtic.

I no hi ha dubte, Àfrica és el bressol de la humanitat, d'allí sorgim. Potser és per això que tots, en algun moment de la nostra vida, rebem la seva trucada i ens vegem necessitats de *tornar* als nostres orígens. Una mica d'allí ens atreu, ens embruixa, ens encisa. Àfrica és màgia, és vida salvatge. I Serengeti és el seu epicentre.

Abandonem a poc a poc Serengeti per pujar al riu Mara.

Pujada al riu Mara

Anar al riu Mara és jugar-se-la a una sola carta. Si et surt... bufff!!! Si no, es queda en un recorregut de molts de quilòmetres on almenys pots gaudir d'un altre tipus de paisatge africà.

En el camí de pujada vam poder veure vida i mort. Vida, en una pare-

Zebres, *Equus quagga*

Gaig de pit violat, *Coracias caudata*

lla de lleons que es lliuraven a l'amor amb mossegades i rugits. Mort, en carronyaires de diferents espècies, com voltor torgos (*Torgos tracheliotus*), voltor dorsiblanco africà (*Gyps africanus*), voltor de Rüppell (*Gyps ruppellii*) o marabú (*Leptoptilos crumeniferus*) que es disputaven un búfal el qual podia haver deixat aquest món el dia anterior.

L'arribada a Mara, aquell riu que havíem vist tantes i tantes vegades en els documentals es feia realitat. Els nyus arribaven en processó i creaven petites multituds, però no tan importants com per realitzar *el gran pas*. Si bé és veritat que alguns s'hi aventuraven amb l'ajuda de les pedres, que servien com a punt de salvació dels cocodrils, sempre atents a qualsevol reliscada. Nosaltres aprofitem per menjar just a la vorera del riu, amb les vistes del Mara, hipopòtams, nyus i algun cocodril que ens acompanya... i un es pregunta... Què més es pot demanar? Quina meravella!!!

Veure com els nyus es llancen a creuar el riu en estampida pot portar diversos dies i nosaltres, desgraciadament, no disposàvem d'aquest preuat temps. Així, començarem a baixar, creuant alguns petits rierols, no sense dificultat, ja que l'abundància de pluges en els dies anteriors fins i tot havia fet perillar aquesta pujada.

Aquella pluja s'apoderà de nosaltres de manera tropical tot el que restava de tarda, fins a l'arribada al nostre acomodament. El Lodge era una antiga casa colonial envoltada de grans roques a manera *kopjes* (caps), on abundaven els damans (*Procavia capensis*) i on descansàrem per l'endemà tornar al Serengeti camí al cràter del Ngorongoro.

Cràter del Ngorongoro

Encara amb els núvols lliscant sobre les voreres del cràter, baixem cap al majestuós cràter del Ngorongoro. Considerat una de les meravelles naturals del planeta, és un sorprenent santuari natural que no ens podíem perdre. El safari en aquest cràter és un dels millors del continent africà i, a més, qualsevol època de l'any és bona. L'abundància i proximitat dels animals és diferent a la de qualsevol altra part de Tanzània.

Allà, el secretari (sagittarius serpentarius), encara que reticent, es deixa almenys observar i fotografiar a certa distància, el pioc salvatge (Otis tarda) ja no és esquiú i els facoquers (Phacochoerus aethiopicus), que corrien en el Serengeti com ànimes que s'emporta el dimoni, aquí es mostren menys fugissers. I també grues, pelicans, lleons. Fins i tot vam poder veure i fotografiar un serval en plena caça d'un ratolí, que va ser una de les delícies del viatge.

Descrivint una mica el parc, el cràter és de dimensions petites, amb 20 kilòmetres de diàmetre. Amb una sola jornada de safari és possible envoltar-lo diverses vegades i conèixer els principals punts d'interès. No obstant això, cada sortida de safari és diferent i ofereix noves escenes i aventures. Una de les recomanacions per visitar el cràter és fer-ho a primera hora del matí, per evitar l'afluència de gent en hores més tardanes. A més, a primera hora els animals es mostren més actius.

Alguns animals migren des de l'interior a l'exterior del cràter, però això no condiciona l'època per visitar-lo, ja que es tracta d'un nombre molt reduït d'animals.

Els criteris a tenir en compte per a la visita d'aquest espai protegit han de ser el temps i el nombre de visitants i això ho marca el mes. No recomanaria gens l'agost o juliol.

Com ja hem comentat abans, el cràter permet l'observació d'animals durant qualsevol època de l'any. Al setembre, el clima és agradable, i el nombre de visitants és moderat. A finals de mes baixa dràsticament.

P.N. del llac Manyara

Era el penúltim dia del nostre viatge i la tornada imminent va començar a fer efecte en el nostre ànim. Lluny quedava ja el Serengeti i el Ngorongoro, llocs que sens dubte ens marcarien per a tota la vida. Encara així quedaven dos dies a Àfrica que ens anaven a descobrir altres llocs dignes de visitar. El primer d'ells ens va portar al llac Manyara, un parc nacional d'amb prou feines 300 Km2, molt proper a la sorollosa i sempre plena de vida ciutat d'Arusha.

Vegetació densa i frondosa s'al-

Girafes, *Giraffa camelopardalis*

terna amb petites planícies a les ribes del llac, que s'inunden amb les copioses pluges de l'estació humida, a més boscos d'acàcies, llocs que els lleopards i els famosos lleons trepadors (que no aconseguirem veure) utilitzen com a refugi. Els majestuosos ficus gegants també són abundants en el paisatge de Manyara, nodrits per un complex sistema d'aigües subterrànies que es filtra des del mateix massís del Ngorongoro. I al seu centre el famós llac, format fa més de dos milions d'anys, després

de la creació de l'espectacular vall del Rift, posant el colofó a un paisatge paradisiac.

La fauna terrestre és abundant, però difícil d'observar entre la vegetació. Només alguns grups de nyus i zebres es van deixar veure quan bevien a la vora del llac, com també alguns elefants, omnipresents en tot Tanzània. El que sí crida l'atenció són les enormes famílies de babuïns que campen al seu gust al llarg del parc, a més dels menys coneguts i realment bells micos blaus, una delícia

de primats que es poden observar i fotografiar amb relativa facilitat.

Però si parlem d'aus, la cosa canvia. Manyara és un altre dels paradisos per als ornitòlegs. Més de 300 espècies d'aus es concentren en aquest parc, moltes de les quals no vam tenir la sort de veure fins llavors. Espècies com l'àguila emplomallada (*Lophætes occipitalis*), l'aguiot cara-calb comú (*Polyboroides typus*) caçant teixidors a la seva peculiar manera entre les palmeres, la majestuosa àguila coronada afri-

cana (*Stephanoætes coronatus*) experta en la captura de micos petits, o l'extravagant mussol de Verreaux (*Bubo lacteus*) cuidant dels seus pollets volanders, són un excel·lent reclam per a qualsevol amant de les aus. Però hi ha molt més: teixidors, blauets, puputs verds, abellerols, calaus trompeters i terrestres... I, per descomptat, els flamencs, els estels rutilants de tots els llacs d'Àfrica.

No obstant això i per si no fos poc, cosa que fa realment important aquest parc, el seu enclavament ge-

ogràfic és un lloc estratègic que està unit al Serengeti i al Ngorongoro pel nord, i al sud-est pel Parc nacional de Tarangire, mitjançant un corredor per on la fauna salvatge pot emigrar, evitant els nuclis urbans. Un laberint natural que els animals han sabut aprofitar en el seu benefici.

Així doncs Manyara es converteix en una artèria fonamental de l'intricat sistema circulatori de Tanzània, que comunica les zones salvatges del sud i de l'est, amb el palpitant cor d'Àfrica, el Serengeti, i per

tant en un lloc que no podem deixar de visitar, atesa la seva importància i imponent bellesa. Ernest Hemingway va dir d'ell que era el llac més bell del món, i encara que nosaltres no ens aventurem a tant, tampoc serem els qui li llevarem la raó.

P.N. d'Arusha

Era el nostre últim dia a Àfrica i el Parc Nacional d'Arusha ens assenyalava el final del viatge. Cansats i alacaiguts pujàrem per última vega-

Llista d’aus observades

Nom comú	Nom científic	Parc d'albirament
Àguila de Verreaux	<i>Aquila verreauxii</i>	Taranguire
Àguila saltimbanqui	<i>Terathopius ecaudatus</i>	Tots
Pigarg africà	<i>Haliaeetus vocifer</i>	Taranguire/Llac Manyara
Àguila coronada africana	<i>Stephanoaetus coronatus</i>	Llac Manyara
Àguila marcenca	<i>Circaetus gallicus</i>	Serengeti/ Ngorongoro
Àguila serpentera pitnegra	<i>Circaetus pectoralis</i>	Serengeti/ Taranguire/Ngorongoro
Àguila rapaç	<i>Aquila rapax</i>	Taranguire/Serengeti/Ngorongoro
Àguila pomerània	<i>Aquila pomarina</i>	Taranguire/Serengeti
Àguila emplomallada	<i>Lophaetus occipitalis</i>	Llac Manyara
Astor cantaire	<i>Melierax metabates</i>	Serengeti/Llac Manyara/Ngorongoro
Xoriquer d'ulls blancs	<i>Falco rupicoloides</i>	Ngorongoro
Arpella esparverenca africana	<i>Polyboroides typus</i>	Llac Manyara
Astor gabar	<i>Micronisus gabar</i>	Llac Manyara
Aligot augur	<i>Buteo augur</i>	Tarangire
Voltor de Rüppell	<i>Gyps rupellii</i>	Serengeti/Ngorongoro
Voltor dorsiblanç africà	<i>Gyps africanus</i>	Serengeti/ Ngorongoro
Aufrany fosc	<i>Necrosyrtes monachus</i>	Serengeti
Voltor torqos	<i>Torgos tracheliotus</i>	Taranguire/Serengeti/Ngorongoro
Esparver cendrós	<i>Circus pygargus</i>	Taranguire/Serengeti
Esparver d'espattes negres	<i>Elanus caeruleus</i>	Taranguire/Serengeti
Milà negre	<i>Milvus migrans</i>	Ngorongoro
Secretari	<i>Sagittarius serpentarius</i>	Serengeti/Ngorongoro
Mussolet perlat	<i>Glaucidium perlatum</i>	Taranguire
Duc lletós	<i>Bubo lacteus</i>	Llac Manyara
<i>Sísón ventrinegro</i>	<i>Lissotis melanogaster</i>	Serengeti/ Ngorongoro
Pioc salvatge kori	<i>Ardeotis kori</i>	Serengeti/ Ngorongoro
Grua coronada de coll gris	<i>Balearica regulorum</i>	Ngorongoro
Marabú africà	<i>Leptoptilos crumeniferus</i>	Serengeti/Llac Manyara/Ngorongoro
Tàntal africà	<i>Mycteria ibis</i>	Serengeti/Llac Manyara/Ngorongoro
Ibis sagrat	<i>Threskiornis aethiopicus</i>	Ngorongoro
Capó reial	<i>Plegadis falcinellus</i>	Taranguire/Lago Manyara/Ngorongorp
Bernat capnegre	<i>Ardea melanocephala</i>	Taranguire/Llac Manyara/Ngorongoro
Pelica vulgar	<i>Pelecanus onocrotalus</i>	Ngorongoro
Flamenc menut	<i>Phoenicopterus minor</i>	Ngorongoro/Llac Manyara/Arusha
Esplugabous	<i>Bubulcus ibis</i>	Tots
Martinet ros	<i>Ardeola ralloides</i>	Llac Manyara
Martinet blanc	<i>Egretta garzetta</i>	Taranguire/Llac Manyara
Oca egípcia	<i>Alopochen aegyptiaca</i>	Tots
Gallet africà	<i>Actophilornis africana</i>	Llac Manyara/Ngorongoro
Camallarga	<i>Himantopus himantopus</i>	Taranguire/Llac Manyara/Ngorongoro
Becassineta	<i>Tringa ochropus</i>	Taranguire/Llac Manyara
Pigre gris o Fusell de mar	<i>Pluvialis squatarola</i>	Taranguire/Llac Manyara
Gamba roja vulgar	<i>Tringa totanus</i>	Taranguire/Llac Manyara
Picaplatges petit	<i>Charadrius dubius</i>	Taranguire/Llac Manyara
Torlit aquàtic	<i>Burhinus vermiculatus</i>	Serengeti
Fredeluga esperonada	<i>Vanellus spinosus</i>	Taranguire/Llac Manyara/Ngorongoro
<i>Francolín gorgiamarillo</i>	<i>Francolinus leucoscepus</i>	Taranguire
Ocell martell	<i>Scopus umbretta</i>	Taranguire/Llac Manyara/Ngorongoro
Faraona	<i>Numida meleagris</i>	Tots
Ganga gorjagroga	<i>Pterocles gutturalis</i>	Taranguire
Guatlla comuna	<i>Coturnix coturnix</i>	Taranguire/Serengeti
Tórtora	<i>Streptopelia turtur hoggara</i>	Tots
<i>Tórtola engañosa</i>	<i>Streptopelia decipiens</i>	Tots
Gaig blau	<i>Coracias garrulus</i>	Tots
<i>Carraca de pecho violeta</i>	<i>Coracias caudata</i>	Tots
Puput	<i>Upupa epops</i>	Taranguire/Serengeti/Arusha
Puput dels arbres verda	<i>Phoeniculus purpureus</i>	Llac Manyara
Enganyapastors sp.	<i>Caprimulgus sp.</i>	Serengeti
Alció capgris	<i>Halcyon leucocephala</i>	Taranguire/Llac Manyara
Abellerol	<i>Merops apiaster</i>	Taranguire/Llac Manyara/Ngorongoro
Abellerol petit	<i>Merops pusillus</i>	Tots
Abellerol gorja-roig	<i>Merops bulocki</i>	Arusha
<i>Barbudo capuchino</i>	<i>Trachyphonus usambiro</i>	Serengeti
<i>Barbudo D´Arnaud</i>	<i>Trachyphonus darnaudii</i>	Serengeti
Calau de bec vermell septentrional	<i>Tockus erythrorhynchus</i>	Taranguire
Calau becnegre	<i>Tockus nasutus</i>	Llac Manyara
Calau trompeter	<i>Ceratogymna bucinator</i>	Llac Manyara
Calau terrestre del sud	<i>Bucorvus leadbeateri</i>	Llac Manyara
<i>Pito gris occidental</i>	<i>Dendropicos goertae</i>	Tarangire
Cucullada vulgar	<i>Galerida cristata</i>	Serengeti/ Ngorongoro
Oronella coa-rogenca	<i>Hirundo daurica</i>	Serengeti/Llac Manyara/Ngorongoro
<i>Drongo horquillado</i>	<i>Dicrurus adsimilis</i>	Taranguire/Serengeti/Ngorongoro
Bulbul barbat	<i>Pycnonotus barbatus</i>	Taranguire/Serengeti/Llac Manyara
<i>Cosifa coroniblanca</i>	<i>Cossypha albicapilla</i>	Serengeti
Trist o brusac	<i>Cisticola juncidis</i>	Serengeti
<i>Papamoscas piquicorto</i>	<i>Melaenornis microrhynchus</i>	Serengeti
Corb blanc i negre	<i>Corvus albus</i>	Arusha
<i>Canario amarillo</i>	<i>Serinus flavivertex</i>	Serengeti
Agapornis de Fischer	<i>Agapornis fischeri</i>	Taranguire/Serengeti
Estruç	<i>Struthio camelus</i>	Tots
<i>Picobuey de pico rojo</i>	<i>Buphagus erythrorhynchus</i>	Taranguire/Serengeti/Ngorongoro
<i>Alcaudón colilargo</i>	<i>Lanius cabanisi</i>	Taranguire/Serengeti
<i>Alcaudón pio</i>	<i>Corvinella melanoleuca</i>	Tarangire
<i>Alcaudón culiblanco</i>	<i>Eurocephalus rueppelli</i>	Taranguire/Serengeti/Llac Manyara
Estornell superb	<i>Lamprotornis superbus</i>	Tots
Gorrió teulader	<i>Passer domesticus</i>	Serengeti
<i>Tejedor enmascarado</i>	<i>Ploceus velatus</i>	Ngorongoro
<i>Tejedor social</i>	<i>Pseudonigrita arnaudi</i>	Serengeti/Llac Manyara
<i>Tejedor bubalo de cabeza Blanca</i>	<i>Dinemellia dinemelli</i>	Tots
Bec de corall cuanegre	<i>Estrilda troglodytes</i>	Serengeti/Llac Manyara
Bec de corall galta-roig	<i>Uraeginthus bengalus</i>	Llac Manyara

Teixidor golanegre, *Ploceus nigricollis*

Lleopard, *Panthera pardus*

da a aquell vehicle en el qual passàrem tantes i tan bones hores. Mati, la nostra gran amfitriona, ens va voler acompanyar en el nostre últim safari, fent-lo més amè.

Arusha està situat a tir de pedra de la ciutat que porta el mateix nom. Això semblava menys salvatge, encara que no fos del tot cert. El parc és un frondós bosc de muntanya, ideal per a les aus i els petits dik-dik, uns delicats antílops en miniatura que ja aconseguírem fotografiar en altres parcs. En les branques més altes vàrem veure els micos còlobs, els protagonistes del parc, amb el seu pelatge blanc i negre impol·lut i llargues cues en forma de pinzell, dansant en les altures, gràcils i elegants, embadalint-nos amb les seves acrobàcies.

Al centre vam poder observar la zona pantanosa del cràter de Ngurdoto, un hàbitat ideal per búfals i facoquers, flanquejats pels llacs Momela i les seves aigües d'impossibles colors. Aquí es concentra una de les poblacions més importants de flamenc nan de tot Àfrica, un altre espectacle de la naturalesa.

Més al nord hi ha pujols replets d'herba i des d'aquí ja podem veure la majestuosa muntanya Kilimanjaro, el gran cim d'Àfrica, en un paisatge obert serpentejat per rius i rierols, formant cascades de diversos metres. En aquell lloc va començar la nostra petita excursió a peu, la primera i única que realitzàrem durant el viatge. Escortats per un espigolat rànger, armat amb un vetust fusell que portava subjecte amb una corda, vam caminar entre ramats de búfals atònits que ens miraven de reüll, sorpresos de la nostra audàcia, com si no sabéssim que són un dels animals que més vides humanes esbiaixen a Àfrica.

Ens trobem també amb les pomposes girafes que des del sòl ens semblaven encara més imponents i altes, i que ens ignoraven fins que ens apropàvem massa. Des d'aquestes terres vam poder veure l'altre cim de Tanzània, la cinquena altura d'Àfrica, l'escarpat i erosionat Mont Meru, amo i senyor del paisatge amb permís del gegant Kilimanjaro. Desenes de grups de muntanyencs contractaven aquí els serveis de portadors locals per realitzar-hi expedicions, fent cim, amb sort, després de tres dies de pesada caminada.

Nosaltres els deixàrem a tots enrere, amb la seva necessitat d'aventura. Havíem de tornar al tot terreny, ja que el nostre viatge tocava a la seva fi. Allí deixàrem Àfrica, bons records i bons amics. En el cotxe que ens portava a l'aeroport cap de nosaltres va dir res, però sabíem que aviat tornariem. Havíem estat inoculats amb el verí deliciós d'Àfrica, que ara recorria cada vena del nostre cos i al qual no hi ha antídote possible, doncs Àfrica és la malaltia i també la cura.

La imperiosa necessitat de tornar retronava en els nostres caps, i com més ens allunyàvem d'ella més a prop ens sentíem d'aquesta terra màgica, que ens havia acollit i ja començàvem a trobar-la a faltar...

El llarg i dur retorn...

Ja coneixem el tema de les companyies aèries i els capritxos en els canvis d'última hora. En el nostre cas ens va fer realitzar un llarg viatge de tornada: aeroport de Kilimanjaro, aeroport de Nairobi, El Caire, Milà, Madrid i Palma. Va ser viure un autèntic documental sobre la societat i costums de diversos pobles. Encara ens preguntem si hi havia algun tipus de congrés perquè vam poder veure diferents cultures concentrades en dos aeroports: Nairobi i El Caire. Desgraciadament, va coincidir amb una sèrie de missatges radicals de grups extremistes i un atemptat en El Caire que va fer que els controls a vegades fossin bastant rigorosos. En alguns moments s'apodera de tu una rara sensació d'inseguretat que s'esvaeix quan toques sòl europeu.

És curiós, però persones a les quals ens agrada l'aventura i, a vegades, cert risc, allí ens trobàvem amb una inseguretat, amb un no control de la situació. Va ser tocar sòl de Milà i pensar que ja estàvem pràcticament a casa.

Avui enyor fins i tot aquesta inseguretat, enyor aquestes gents, enyor aquest dur sol, enyor aquesta pols africana que encara fa olor de llibertat... enyor Tanzània. •